

VLAAMSCHE VOETBALBOND (vVB), opgericht op 13 februari 1930 met Norbert de Vreese als voorzitter. Initiatiefnemer was scheidsrechter Jules Vranken, die zich verzette tegen de eentalige Franse correspondentie vanwege de Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB).

Vranken beoogde de vVB buiten de (partij)politiek te houden en richtte zijn energie vooral op het werken van nieuwe clubs. De KBVB schorste de clubs en leden die hun medewerking verleenden aan de vVB, maar vanaf 3 oktober 1930 zou *La Vie sportive* het sinds 1901 uitsluitend eentalig bondsblad van de KBVB (met uitzondering van de periode van 3 januari tot 13 maart 1920) apart in het Nederlands verschijnen als *Sportleven*. Het vVB-weekblad *Kampioen* verscheen van 1930 tot 1940. Tijdens de bezetting fungeerde *Sport-echo* als officieel orgaan van de vVB.

De kampioen van het eerste speelseizoen 1930-1931 van de vVB, Vrij en Vlug Terhagen, mocht de Schaal van Vlaanderen in ontvangst nemen in het Helderstadion te Berchem. Vanaf 1932 werden ook elk jaar internationale wedstrijden gespeeld door het Vlaamsche Leeuwenelftal, onder andere tegen Wallonië, Nederland, Frankrijk, Duitsland, Luxemburg en zelfs tegen Engeland.

In 1934 werd **Renaat van Thillo** voorzitter en geleidelijk ging de vvb volledig overhellen naar het **Vlaamsch Nationaal Verbond**. Deze politisering en een intern conflict leidde tot het ontslag van Jan Vranken in 1939. Hij werd als algemeen secretaris opgevolgd door **Robert Verbelen** en door Gaston Goubert voor het departement scheidsrechterswezen. Na zijn aanstelling tot leider van de **Vrijwillige Arbeidsdienst voor Vlaanderen** tijdens de bezetting werd Van Thillo als voorzitter vervangen door Jan van Dingenen. Op 24 augustus 1940 werd vanuit de vvb het initiatief genomen om een **Algemeen Vlaamsch Sportverbond (AVS)** op te richten, waarbij zich twaalf verenigingen aansloten. De Duitse bezetter bij wie de vvb en het AVS een bondgenoot dachten te vinden, bleef echter de internationaal erkende Belgische sportfederaties steunen. Omwille van de **collaboratie** door zijn kopstukken en de daaropvolgende **repressie**, verdween de vvb in 1944 voorgoed van het voetbalterrein.

LITERATUUR: L. Michielsens, *De Vlaamse Voetbalbond 1930-1944*, 1987; – J. Smeets, *De Vlaamse sport en het nationaal-socialisme tijdens WO II*, 1982; – M. Vanderhoeven, *Het 'voetbalfest' in België tijdens WO II*, 1996.

ROLAND RENSON